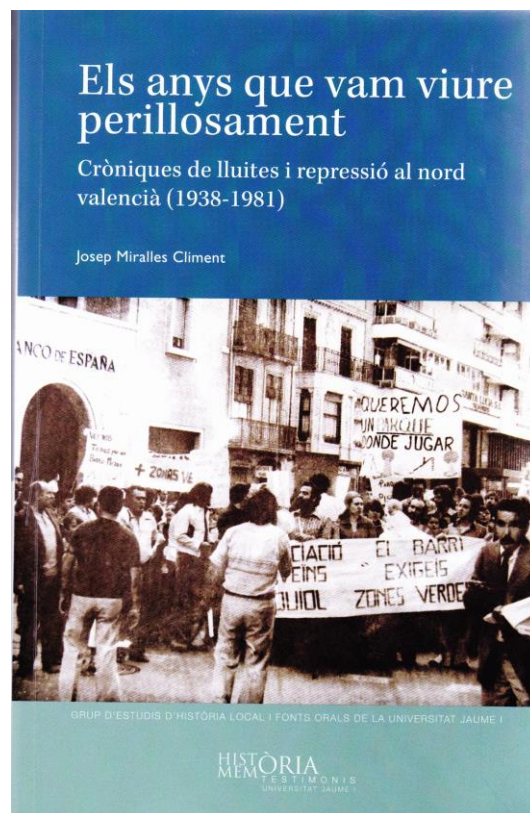

Lluites i repressió al nord valencià

[Vicent Álvarez](#)

Igual que a la resta de les nostres comarques, al nord del país va haver-hi rellevants lluites socials contra la situació imposada per la dictadura, això precisament el que tracta de recuperar Josep Miralles al seu recent llibre «Els anys que vam viure perillosament», editat per la Universitat Jaume I. L'autor, que va militar al Partit Carlí i d'un temps ençà ve treballant en l'investigació històrica, ve insistint en la perspectiva de fer història a partir del treball de base, tenint em compte la versió directa amb testimonis de la gent que al seu moment participà a les lluites, ja que no es limita només a les fons escrites o a les versions interessades, les quals tendeixen a oblidar a les experiències més radicals de una part dels moviments que quedaren a l'esquerra del PCE i el PSOE i que solen ser ignorats.

Aquest llibre ens mostra les reivindicacions polítiques, obreres, feministes, que des del 1938 es van produir al nord del País Valencià, així com paral·lelament el colp repressiu de la policia, Guàrdia Civil i altres autoritats. A la primera part el text

l'autor sintetitza el resultat de les investigacions conegudes que tenen com a tema la lluita del maquis, una lluita armada que en alguns punts del interior va generar enfrontaments i morts, la gran majoria a mans de la Guàrdia Civil . A la resta del text, el relat s'amplia a les noves formes de lluita protagonitzades principalment per les joves generacions, i molt especialment a les indústries del metall, la construcció i el calcer. Tanmateix, Miralles, que com ja he apuntat va estar vincular al carlisme ens aporta el seu testimoni directe de com tal sensibilitat va estar present i va ser reprimida.

Com assenyalava la professora Rosa Monlleó, al pròleg del llibre, la recerca de Miralles ompli un buit historiogràfic que existia sobre la lluita de la classe obrera durant els darrers anys del franquisme a les comarques de Castelló. Es recuperen molts noms de militants que van estar protagonistes anònims durant els anys posteriors de democràcia, igualment cal reparar en el paper que jugaren algunes organitzacions en la gestació de vincles solidaris i organitzacions, amb continguts utòpics o de reforma, especialment durant els anys setanta del segle vint, en concret Comissions Obreres, Plataformes Anticapitalistes, Joventut Obrera Catòlica, Germanats d' Acció Catòlica (HOAC), igualment afegeix la presència dels partits clandestins presents: Partit Comunista, Front d'Alliberament Popular (FLP) Germania Socialista, Organització d'Esquerra Comunista, Partit Carlí.

No hi ha cap dubte: un llibre necessari i una aportació que de nou evidencia com la transició i els canvis polítics van estar condicionats per la pressió de la lluita obrera i popular, i com a tot el País Valencià l' industrialització franquista va estar contestada per les reivindicacions de classe.